
PRAKTYKARSTWO (3) *sb n*

Zawsze -ty-.

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -stwo).

sg *N* praktykarstwo (2). ◇ *I* praktykarstw(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Sztuki magiczne, wróżbiarstwo, przepowiadanie; sortilegium Mącz; divinatio PolAnt (3) :

Szeregi: »praktykarstwo i czary« (1): [Manasses] czałow lepak przełtrzezał bawiac lię praktykárftwem y cżárámí/ [augurabatur [!] et divinationibus operom dabat] rádził lię pytonow y cżárnokliężnikow *BudBib 2.Par 33/6.*

»([ani]) wieszczba, (a, [ni]) praktykarstwo« [szyk 1:1] (2): Sortilegus, [...] wieszczbiarz który o przyfzłych rzeczách przes lófy práktykuye. Sortilegium, Tákowe práktykárftwo/ wieszczbá. *Mącz 403b, 403b; [Nie iedźcie nic ze krwią/ áni lię parayćie wieszczbámí/ ni práktykárftwem [Non augurabimini neque observabitis tempora] BibRadz Lev 19/26 (Linde)].*

Synonimy: wieszczba, wieszczbiarstwo, wroźba, wrożenie, wroźka.

DDJ